

కథావేదిక

మంచి కథల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకోవడం కోసం కథలన్నింటినీ ఒకే గుత్తిగా అందిస్తున్నాం.

కామేశానికి అసలీమధ్యన రాత్రుళ్లు బొత్తిగా నిద్ర పట్టడంలేదు. కనీసం పగటిపూట ఆఫీసులోనైనా ఆవులింతలు రావడంలేదు.

అలాగని అదేమైనా స్లీపింగ్ డిజార్డరా.. అంటే ఉహూ .. కానేకాదు.

అతనికి పైల్స్ కంప్లయింటేదీ లేకపోయినప్పటికీ కూర్చున్నచోట కుదురుగా కూర్చోలేక పోతున్నాడు పాపం.

మాటిమాటికీ బుర్రగోక్కుంటూ.. ఉన్న నాలుగు వెంట్రుకలనీ పీక్కుంటూ.. తెగ హైరానా పడిపోతున్నాడు. అలాగని అతని బుర్రనిండా పేలున్నాయనుకుంటే పొరపాటి.

ఆ మాటకొస్తే అతడి బుర్రా... అంగారక గ్రహమూ.. రెండూ ఒక్కటే. దానిమీద ఎలాంటి జీవ

రాళుల ఉనికికీ తావేలేదు. మూడువైపుల మాత్రం అక్కడక్కడ 'డై' పూసిన జుత్తు ఫెవికాల్తో అతికించిన

ట్టుండి.. మధ్యలో భాగమంతా తళతళా మెరుస్తూంటుంది.

అందువలనే ఏమో.. పక్కింటి సోషల్ మాస్టారొక సారి..

“బాబూ కామేశం! నేను క్లాసులో పిల్లలకి ద్వీప కల్పం గురించి చెప్పేటప్పుడు నువ్వొకసారి మా స్కూలుకి రా. నీ తలకాయని చూపిస్తే పిల్లలకి పాణం బాగా బుర్రకొక్కుతుందంటూ” ప్రాధేయపడ్డాడు.

చిర్రెత్తుకొచ్చిన కామేశం ఆయన్ని చెడామడా తిట్టి ఆనాటినుంచీ మాటలు కూడా మానేశాడు.

“నీబుర్రని చూసినప్పుడల్లా తిరుపతిలో పోయిన నా ఇత్తడి మరచెంబు గుర్తుస్తుందిరా అబ్బాయ్” అన్నం

కామేశమూ - కరోడ్పటి

- గరిమెళ్ళు
నాగేశ్వరరావు

కారణం

“మీ అమ్మగారు పెళ్లికెళ్లి వారంరోజులయింది. తొందరగా తీసుకు రండి” అంది భార్య.

“అబ్బా! మా అమ్మంటే నీకెంత ప్రేమ” అన్నాడు భర్త.

“ప్రేమా పాడా? పెళ్లికి నా పట్టుచీర కట్టుకెళ్లింది. అందుకని...”

హత్య

“నువ్వు హత్య జరుగుతుండగా కళ్లారా చూసావా?” అడిగాడు జడ్జి.

“చూసాను యువరానర్!” చెప్పాడు సాక్షి.

“అంత అర్థరాత్రివేళ నువ్వు అక్కడికెందుకెళ్లావు?”

“నాకు నిద్రలో నడిచే అలవాటుంది.”

సాక్ష్యం

“నీ భార్య ఆత్మహత్య చేసుకున్నది అనడానికి సాక్ష్యం ఉందా?” అడిగాడు జడ్జి.

“ఉంది యువరానర్” చెప్పాడు ముద్దాయి.

“ఎవరు?”

“నా స్వయంరాలు!”

జీవితం

“జీవితం అంటే ‘ఆగు, చూడు, విను’... అంటే!” వేదాంతిలా చెప్పాడు కొత్తగా ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న రమేష్.

“అంటే?” అడిగాడు రాజు.

“అందమైన అమ్మాయిని చూసి ఆగుతావు. ఆమె అందాన్ని చూసి పెళ్లి చేసుకుంటావు. ఆ తరువాత జీవితాంతం ఆమె మాట వింటావు. ఇదే జీవితం” వివరించాడు రమేష్.

- శ్రీనివాస్ వల్లభ (నారాయణభేడ్)

దుకు ఎదురింటి బామ్మగారితోటి.

“మాష్టారు... ఒకసారి మీ దువ్వెన ఇస్తారా?” అని అడిగినందుకు సినిమా హాల్లో కుర్రాడి తోటి.

“మన అద్దం పగిలిపోయింది గానీ మీరు కొంచెం ఒంగుంటే నా స్విక్టర్ బొట్టు సరిచేసుకుంటా” అన్న పుడు భార్య కాంతామణితోనూ తను వచ్చే పోయే దారిలో నిలబడి “గోల్డెన్ క్యాప్ అంకుల్” అంటూ ఆటపట్టించే పోకిరిపిల్లలతోటి..

ఇలా పలుసార్లు అనేక వివాదాలకి వేదికైన అతడి బుర్ర ప్రస్తుతం బాగా వేడెక్కి కోడిగుడ్డలా ఉడికిపో తోంది.

ఉపరితలమంతా గోకడం వలన చారలు పడింది.

దానికో బలమైన కారణమే ఉంది. అది కామేశం కంట్లో.. ‘కరోడ్పతీ’ ప్రోగ్రాం పడడమే.

కామేశానికి చిన్నప్పటినుంచి తను అత్యంత అదృష్ట వంతుడిని గట్టి నమ్మకం.

లేకపోతే పదేతరగతి పరీక్ష సరిగ్గా పదిమార్కులతో ఫెయిలయ్యి కుమిలిపోతున్నప్పుడు... మంత్రి గారి కొడుకు కోసం కాబోలు సరిగ్గా పదకొండు మార్కుల మోడరేషన్ ఇచ్చారు.

మరోసారి న్యూస్పేపర్ కొనుక్కుందామని తను మధ్యలో దిగిన బస్సు...తననదిలేని వెళ్లిపోయినందుకు తెగ బాధపడుతుంటే... ఆ బస్సు కాస్తా సరా సరి నదిలోకి దూకి ప్రయాణీకులంతా హరిమన్నారని తెలిసినప్పుడు..

కామేశానికి తన అదృష్టం మీది నమ్మకం అదేదో సిమెంటు కట్టడమంత గట్టిగా స్థిరపడిపోయింది.

అప్పుట్నుంచీ అతడు కొనని లాటరీ టికెట్టు లేదు. పదీ, ఇరవై రూపాయల ప్రైజులు తగిలినప్పు డల్లా..తన అదృష్టానికి మురిసిపోతూ ప్రైజుమనీ కంటే తను టికెట్లకి పెట్టిందే ఎక్కువ అన్న సంగతి మరిచిపో యేవాడు కూడా.

లక్కిడివోలో వచ్చే కారుకోసం గుట్టలు గుట్టలుగా చీరలు కొనడం పత్రికల్లో కూపన్లని నింపి పంపించి ఉచితబహుమతుల కోసం ఎదురుచూడడం కామేశం హబీలు అయిపోయాయి.

ఏనాటికైనా అదృష్టం కలిసొచ్చి తనో కోటిశ్యరుడు కావాలన్నది కామేశం చిరకాలవాంఛ. ఇలాంటి అత గాడి ఆశకి కొత్తశ్యాసని పోస్తూ ‘కరోడ్పతీ’ ప్రోగ్రాం కంటపడింది.

ఆరోజు నుంచీ అతడి కంటికి కునుకు కరవ య్యింది. రాత్రి తొమ్మిదయ్యిందంటే చాలు కామేశం ఇంట్లో కర్పూర్ పెట్టి నట్టే ఉంటుంది. ఎవ్వరైనా తుమ్మినా, దగ్గినా, మాట్లాడినా వాళ్లమీద విరుచుకు

పడి అగ్గిరాముడైపోతాడు అతడు.

టీవీలో ఆడిగే ప్రశ్నలకి క్రిందనిచ్చిన నాలుగు జవాబులూ చూసి అందులో ఏదో ఒకటి టక్కున చెప్పే వాడు కామేశం. తీరా అది కరెక్టుయ్యేసరికి ఎగిరి గంతేసి

“చూసావా కాంతామణీ...నేను చెప్పిందే ‘బిల్ కుల్...సహీ జవాబ్. నేనే అక్కడవుండంటే ఈసరికి పాతికలక్షలు గెల్చుకునేవాడిని” అంటూ అరిచి గోల చేసేవాడు.

ఈ వైనమంతా చూసి...చూసి..విసుగెత్తిన కాంతామణి

“ఊరికినే..అలా టీవీ ముందు కూర్చుని గావుకేకలు పెట్టకపోతే ఆ నెంబరేదో కొట్టి లైను కలుస్తుందేమో ట్రి చెయ్యరాదా?!” అంటూ గ యేమనేది.

అవతల తెలుగు ఛానెల్లో ఏడుపుగొట్టు నీరియల్ మిస్సయిపోతున్నానన్నది ఆవిడ అసలు బాధ.

లక్షల రూపాయలు బహుమతిగా గెల్చుకుని, చెక్కులు అందుకుంటోన్న విజేతలని చూసినప్పుడల్లా ఉద్యేగంతో ఊగిపోతూ ‘తనకా ఛాన్స్ ఎప్పుడొస్తుందో’ అని దిగులుతో బుర్రగోక్కుంటుండేవాడు కామేశం.

ఆఫీసులో చూస్తే రోజూ ఇదే డిస్ట్రషనూ. కొలీగ్స్ అంతా ఎవరి ప్రయత్నాలు వాళ్లు చేస్తూ... లైను దొరకడం కోసం వేళ్లరిగేలా డయల్ చేస్తున్నారని తెలిసి కామేశం ఇంక తను కూడా ప్రయత్నం మొదలెట్టాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

ట్రిప్పిస్టు సుశీల అయితే ఒకరోజు కామేశం నీటు దగ్గ రికోచ్చి

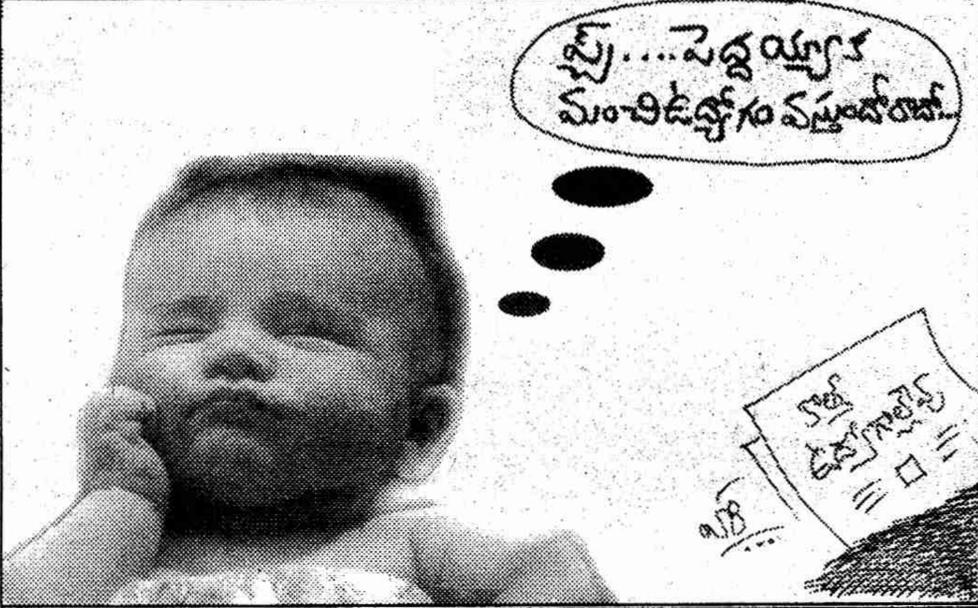
“మీకు బోలెడంత నాలెడ్డి ఉండబట్టే బోల్డ్ హెడ్డయ్యింది. మీరు కనక ట్రి చేస్తే కోటిరూపాయల గెల్చుకోవడం గ్యారంటీ. కానీ నాకో లక్ష రూపాయలిస్తానంటే మీకు మంచి జరగాలని దేముడికి మొక్కుతా” అంటూ తెగ మోటివేట్ చేసేసింది కామేశాన్ని.

ముందు అర్జంటుగా తనకో సొంత టెలిఫోన్ కావాలి. ఫోన్కి అప్లికేషన్ పెట్టాల్సిందే అనుకుంటూంటే...అదృష్టం మరోసారి ‘దసరా ఆఫర్’ రూపంలో ఎదురొచ్చింది. ‘అన్నీ శుభశకునాలే’ అని మురిసిపోతూ వెయ్యి రూపాయల డీడీ తీసుకుని, ఆరుగంటలసేపు హనుమంతుడి తోకంత లైన్ల నుంచుని అప్లికేషన్ సమర్పించాడు కామేశం.

కానీ అసలు కష్టాలు ఇప్పుడే మొదలయ్యాయి అతడికి. కనెక్షను ఇదిగో ఇచ్చేస్తున్నాం... అదిగో ఇచ్చేస్తున్నాం. అంటూ కామేశంతో బంతాడడం మొదలెట్టారు వాళ్లు.

తిరిగి...తిరిగి...కాళ్లరిగి..విసిగిపోయిన కామేశం తను బయలుదేరి ప్రతినారీ... ఎదురు రావడం కోసం.. ఇంట్లో ఉన్న కుటుంబ సభ్యులందరినీ మార్చి మార్చి ప్రయోగించి చూసాడు.

ముహూర్తాలూ, ఎదుర్కూ, సెంటిమెంట్లూ...ఈ పప్పులేం ఉడకలేదు బవిరిగెడ్డం ఆఫీసరు చేతిలో ఐదొందలు పడ్డతర్వాతనే కాగితం కొంటర్లు మారింది. ఈ ప్రయత్నంలో కామేశం సెలవులన్నింటినీ కాకెత్తు

కుపోయింది. నెలజీతం కాస్తా 'అటో ఛార్జీలు' గా మారి అవిరైపోయింది.

ఇంత జరిగాక... ఆ ఏరియా ఇంజనీరు కాగితాన్ని చూస్తూ..

“మీ ఇల్లు రోడ్డు పాయింటుకి దూరంగా ఎక్కడో డొంకల్లో ఉంది. అదంతా జంగిల్ ఏరియాలా ఉంది. కేబుల్ పాతేందుకు, గొయ్యి తవ్వడానికి వర్కర్స్ అందుబాటులో లేరు. కాబట్టి గొయ్యి మీరు తవ్వకం చేసి కేబుల్ మేము రన్ చేస్తాం” అన్నాడు.

కామేశానికి కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయ్. కూలీలని పెట్టి గొయ్యి తవ్వించేందుకు ప్రస్తుతం చేతిలో డబ్బులేవు. గొయ్యి లేకుండా ఘోసు రాదు.. ఎలా?

తన బట్ట బుర్రని మరోసారి గోక్కుని ఒక నిర్ణయానికొచ్చాడు.

• • •

రాత్రి పదకొండు గంటలయ్యింది. కాంతామణి, పిల్లలూ హాయిగా నిదురపోతున్నారు. ఉర్లో కూడా ఏ ఆలికిడి వినిపించడంలేదు.

కామేశం నెమ్మదిగా పెరటి తలుపులు తెరుచుకుని బయటికి వచ్చాడు. తలమించి నల్లటి కంబళీనొక దాన్ని ముసుగెసుకుని చేతిలో పదునైన గడ్డ పలుగు పట్టుకుని... చకచకా రోడ్డు పాయింటుకి చేరుకున్నాడు.

'తెల్లారేసరికి గొయ్యి రెడీ ఆవ్వాలి' అని కనిగా మనసులో అనుకుని తవ్వడం మొదలెట్టాడు.

ఒంటినిండా చెమటలు పడుతోన్నా... చేతులు బొబ్బు లెక్కి మంటపుడుతున్నా... కోటిరూపాయిలు కళ్ల ముందు ఊరిస్తూంటే లేని శక్తి తెచ్చుకుని మరి తవ్వకం కొనసాగిస్తున్నాడు.

ఇంతలో ఎక్కడినుంచో రయ్యి మంటూ ఒక పోలీసు జేపు దూసుకొచ్చింది. కామేశం కంగారుగా వెనక్కి తిరిగి చూసేలోగానే లాఠీ లాంటిదేదో బలంగా తగలడం... కుయ్యో అంటూ కామేశం నేలకూలడం... ఒకేసారి జరిగిపోయాయి.

అతడికి మెలకువ వచ్చేసరికి తనక కుర్చీలో ఉన్నాడు చేతులు రెండూ వెనక్కి విరిచి కట్టేయడం వలన ఒళ్లంతా నొప్పులుగా ఉంది.

ఎదురుగా.. ముఖం మీదికి కాంతిని చిమ్ముతూ, అటూ ఇటూ ఊగుతోన్న లైటుని చూసేసరికి..

తనున్నది పోలీస్ స్టేషన్ లో అని అర్థమయ్యింది అతడికి. లాకప్ డెట్ కేసుల కథలన్నీ కళ్లముందు కదలాడు తూంటే కుక్క పిల్లలా వణుకుతూ ఆంజనేయదండ కాన్ని అందుకున్నాడు కామేశం.

కామేశం కళ్లు తెరవడాన్ని చూసిన ఎన్నై గుడ్కాని నలిపి నోట్లో మేసుకుని “యా హూ..” అంటూ పెద్ద కేక ఒకటి పెట్టి గాల్లో ఎగిరి ఫటీమని కామేశం కడుపులో తన్నాడు కాలితో.

“చచ్చాలా నాయనోయ్” అన్న కామేశం కేకలకి పోలీస్ స్టేషన్లో నిద్దురపోతున్న కానిస్టేబుళ్లందరికీ తెలివొచ్చింది.

“ఒరేయ్ మర్యాదగా చెప్పు. నువ్వు ఏ దళం వాడివి? మందుపాతర ఎక్కడ దాచిపెట్టావ్... నిజం చెప్పకపోయావో నిన్ను ఎన్కౌంటర్లో ఎసెత్తా...” అంటూ భీకరంగా అరుస్తోన్న యెన్నై వంక దీనంగా చూస్తూ...

“నాకేం తెలీదు బాబోయ్..” అంటూ లబోదిబోమన్నాడు.

ఒళ్లంతా కుళ్లబొడిచి “మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్థయామీ” అన్నట్టు అప్పుడప్పుడు ముఖం మీద నీళ్లు చిలకరిస్తూ రెండు గంటలసేపు టార్చర్ చేసి... ఎన్నై ఆయాసంతో రొప్పుతూంటే...

కొనసాగంతో ఉన్న కామేశం ఓపికనంతా కూడగట్టుకుని

“సార్.. అది టెలిఫోన్ కేబుల్ కోసం తవ్వకం గొయ్యి. కావాలంటే ఈ ఏరియా ఇంజనీరునడగండి. కథ మొత్తం మీకే తెలుస్తుంది” అన్నాడు చేతులు జోడిస్తూ.

ఇంజనీరోచ్చి సాక్ష్యం చెప్పాక గానీ కామేశాన్ని వదలేదు పోలీసులు.

ఒంటినిండా గాయాలతో.. ఎలాగోలా దొర్లుకుంటూ ఇల్లు చేరాడు కామేశం.

“ఏమండోయ్.. వీడెవడో మనింట్లోకి దూసుకొచ్చేస్తున్నాడు” అంటూ కంగారుగా తనను చూసి కేకలు పెడుతున్న కాంతామణికి కథని వివరించి... మందులు వాడి... తేరుకుని... మంచం దిగేసరికి నెల తిరిగిపోయింది.

ఇంతలో జాలిపడ్డ ఇంజనీరు దయ వల్ల కాబోలు ఫోన్ కూడా వచ్చేసింది.

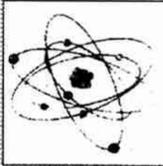
టెలిఫోన్ చూసేసరికి కామేశం పోలీసుదెబ్బల్ని మరిచిపోయాడు. తిరిగి 'కరోడ్ పతీ' నెంబర్ని డయల్ చేయడం మొదలెట్టాడు.

చూపుడు వేలు సగం అరిగేసరికి... అనుకోకుండా లైను దొరికింది. సరిగ్గా అదృష్టదేవత తలుపుతట్టినట్టు చాలా సులువైన ప్రశ్న వేశారు నిర్వాహకులు “మనదేశ రాజధాని ఏది” అంటూ.

మరోసారి ఎగిరి గంతేసిన కామేశం ఆ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పాక అవతలినుండి ఎవరిదో కంఠం అభినందనలు చెప్పి తిరిగి పదో తారీఖున ఫోన్ చేస్తామని చెప్పి నెంబర్ తీసుకుంది.

ఆరోజు అడిగే ప్రశ్నలకి కూడా సమాధానాలు కరెక్టుగా చెప్పేస్తే.. ప్లాట్ కి టికెట్స్ రెడీ చేస్తాం అని చెప్పింది. అయితే.. ఆ రోజు గనక కామేశం ఫోన్ దగ్గర రెడీగా లేకపోయినా, ఫోను పనిచేయకపోయినా “ఛాన్స్

పాడవు, పాట్టి!

ఈమధ్య ఐస్లాండ్ లో పాడవైన వారు, పాట్టివారిపై సర్వే జరిగింది.

170 సెం. మీ పాడవైన పురుషులు పాట్టివారికన్నా 16 శాతం ఎక్కువగా ధనాన్ని ఆర్జిస్తారని ఆ సర్వేలో వెల్లడైంది. పాడుగా వున్న స్త్రీలు సైతం పాట్టి స్త్రీలకన్నా హెచ్చుగా డబ్బు సంపాదిస్తారని కూడా సర్వేలో తేలింది. పాడుగా వుండే అబ్బాయిలు, అమ్మాయిల చేత ఎక్కువగా ఆకర్షింపబడతారట. ఇందువలన పాట్టి వారు భయపడి బెంగోపెట్టుకో నవసరంలేదని డాక్టర్ ఆర్మాండ్ లెవోలీ తన పరిశోధనల్లో తెలుసుకున్నాడు. ఇది పాట్టివారికి ఓదార్పు. అంతేకాక పాట్టి జనులకు ఓ శుభవార్త కూడా వుంది. పాడవైన వారికన్నా పాట్టివారు ఎక్కువ కాలం జీవిస్తారని డాక్టర్ గారు సెలవిచ్చారు.

-కోడిమొల

తొలి ముద్రణ

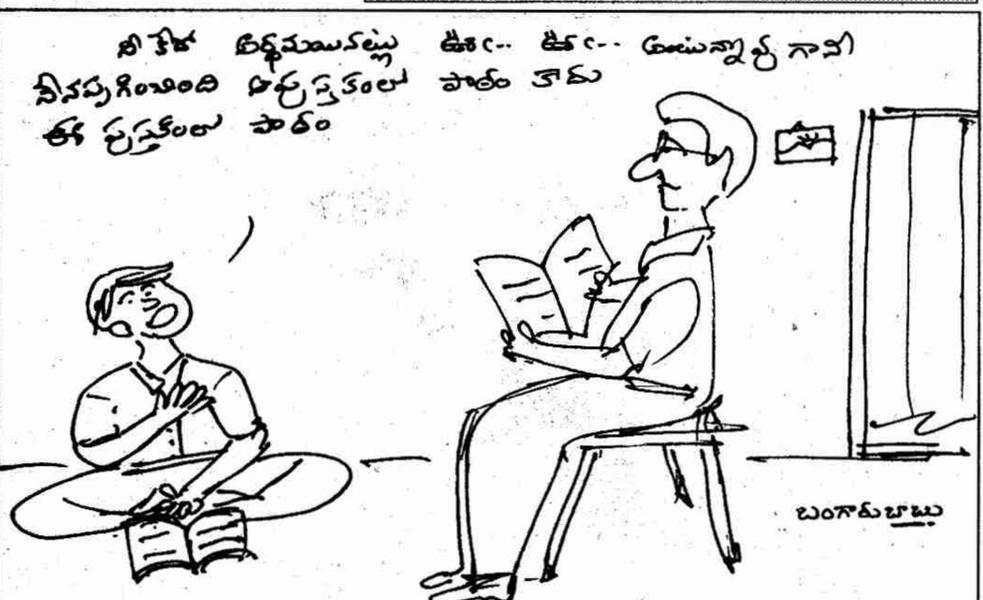
విదేశీయుల ద్వారా మన దేశానికి వచ్చిన ముద్రణ కళ తొలి తెలుగు పుస్తక ముద్రణకు నాంది పలికింది.

1746వ సంవత్సరంలో తొలిసారిగా తెలుగు పుస్తకం ముద్రణ జరిగింది. జర్మనీలో 'హాలీ' నగరంలో రెవరెండ్ 'బెంజిమిన్ షూర్ట్' అనే వ్యక్తి దీన్ని ముద్రించాడు. ఇది ఒక క్రైస్తవ మత ప్రచార గ్రంథం!

అతి చిన్న గాలిపటం

వీఫాంగ్ అంతర్జాతీయ గాలిపటాల సంబరంలో వీఫాంగ్ థర్డ్ టెక్స్ టైల్ ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే జినాన్ (చైనా) కు చెందిన 57 సంవత్సరాల వయసుగల 'టాంగ్ యాన్ షా' అన్న వ్యక్తి అందరికీ అభిమానసాత్రుడయ్యాడు. సూక్ష్మదర్శిని సహాయంతో టాంగ్ మంచి మంచి రంగులతో ప్రకాశించే అతిచిన్న గాలిపటాలను స్వయంగా పక్షుల రూపంలో తయారుచేసి, చిన్న అగ్గిపెట్టెలో పెట్టి ప్రదర్శించాడు. ప్రపంచంలోనే అతి చిన్న గాలిపటాన్ని తయారుచేసిన ఘనత ఇతనికే దక్కింది.

- జి.ఎస్.

నిర్మాతల భయం

సంక్రాంతి సంబంధాల్లో కొంతమంది హీరోల చిత్రాలు

సంక్రాంతికి విడుదల అవుతున్నాయి. మృగరాజు, దేవీపుత్రుడు అనుకున్నంత హిట్ కాకపోవడంతో నిర్మాతలు పెద్ద హీరోల చిత్రాలు సంక్రాంతికి విడుదల చేయడానికి జంకుతున్నారు. మోహన్ బాబు చిత్రం అధిపతి, కమల్ చిత్రం అభయం సంక్రాంతికి ముందే ముంగిల్లోకి వచ్చాయి. ఇప్పుడు బాలాజీ ఆర్ట్స్ వారి బాలకృష్ణ చిత్రం, మహేష్ బాబు కొబాబ్ చిత్రాలు రూపుదిద్దుకుంటున్నాయి. ఇవి సంక్రాంతికి విడుదల చేద్దామా, సంక్రాంతి తరువాత విడుదల చేద్దామా అని నిర్మాతలు ఆలోచిస్తున్నారు.

వారసులు

రాజకీయ రంగంలోనూ, చలనచిత్ర రంగంలోనూ వారసులే రాజ్యమేలాలన్నది తెలిసిన విషయమే. సినీ మారంగంలో అట్టడుగు స్థాయి నుండి అంచెలంచెలుగా ప్రముఖ నిర్మాత స్థాయికి ఎదిగిన ఎడిటర్ మోహన్ చాలా మంచి వ్యక్తి. ఎవరి మనసు నొప్పించడు. తన కొడుకు రాజాను దర్శకుడిగా హనుమాన్ జంక్షన్ చిత్రంద్వారా వెండితెరకు పరిచయం చేయబోతున్నారు. 2002 సంవత్సరంలో ముగ్గురు హాస్యనటుల తనయులు తెలుగు చిత్ర రంగ ప్రవేశం చేయబోతున్నారు. బ్రహ్మానందం, బాబూమోహన్, యం.ఎస్.నారాయణ కొడుకులు కథానాయకులుగా రాబోయే నూతన సంవత్సరంలో వెండితెరకు పరిచయం కాబోతున్నారు.

మిస్సయినట్టే” అంటూ వార్నింగు ఇచ్చింది. కామేశానికి ఓ పక్క ఆనందం.. మరోపక్క టెన్షను. పదే తారీఖు కోసం ఎదురుచూపులతో.. బుర్ర వేడెక్కి అట్ల పెనలా కాలుతోంది. మధ్యలో ఏవేవో ఆలోచనలు.

ఒక వేళ తనని ప్రోగ్రామ్ కి పిలిస్తే తనతోపాటు మరో కరిని తీసికెళ్లచ్చు.

తనకైతే మంచి ఒంపుసాంపులతో పిటపిటలాడుతోన్న టైపిస్టు సుశీలని తీసికెళ్లాలని ఉంది.

కానీ ఆవిడని తీసికెళ్లడం కాంతామణి చూసిందో అప్పుడాల కర్రతో బుర్రని త్యాగరాజకీర్తన పాడించేస్తుంది. అటు బాసుగాడు చూసినా.. అసూయతో అండమానుకి తోయించేస్తాడు.

“వ్వు...ఎందుకొచ్చిన రిస్కో... ఈసారికి కాంతామణి తోనే సరిపెట్టుకుందాం లే” అనుకున్నాడు నిరుత్సాహంగా.

ఉన్నట్టుండి కామేశం పెద్ద హీరో అయిపోయాడు. ఏనోటివిన్నా అతడి అదృష్టం గురించే చర్చ.

కాబోయే కోటీశ్వరుడంటూ ఫాగడలతో ముంచెత్తి పార్టీలు చేయించుకుంటున్నారు స్నేహితులు.

టైపిస్టు సుశీల అయితే మాటిమాటికి అతణ్ణి పూసుకుని తిరుగుతూ ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతోంది.

చుట్టాలు, పక్కాల అభినందనలతో ఇంట్లో ఫోను విరామం లేకుండా మ్రోగుతూనే ఉంది.

“మీకు కోటిరూపాయలొస్తే.. మా బ్యాంకులో డిపాజిట్టు చేయండి” అంటూ బ్యాంకు మేనేజర్లు కామేశం ఇంటి చుట్టూ తిరుగుతున్నారు.

“ఎందుకైనా మంచిది నువ్వు అర్జంటుగా సెక్యూరిటీ పెట్టించుకో. కిట్టనివాళ్ళెవరైనా నువ్వు కోటీశ్వరుడివి కాగానే.. కిడ్నాప్ చేసినా చేయొచ్చు.” అంటూ సలహా ఇచ్చాడు సుబ్బారావు.

ఈలోగా పదే తారీఖు కోసం ఏర్పాట్లు జోరుగా సాగుతున్నాయి. కామేశం ముందు జాగ్రత్తగా స్నేహితులూ, బంధువులూ అందరికీ ఫోను చేసి పదే తారీఖున తనింటికి ఫోన్ చెయ్యొద్దని మరీ మరీ చెప్పాడు.

ఆరోజు ఎలాంటి ప్రశ్నలు అడుగుతారో తెలీదు గనుక..

పాత హిందీ సినిమాల్లో పరిజ్ఞానం ఉన్నవాళ్లనీ, స్టార్లీ నాలెడ్జ్ ఉన్నవాళ్లనీ, జనరల్ నాలెడ్జ్ తో టచ్

కిటలాడుతోంది. కాఫీలూ, టిఫిన్లూ, కూల్ డ్రింకులూ, భోజనాలూ ఇలా సకల సౌకర్యాలూ జనానికి అందుతున్నాయి.

కామేశం ఫోను పక్కనే కూర్చుని తన తలుపు తట్టబోయే అదృష్టదేవత కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు.

టీవీలూ, టేప్ రికార్డర్లూ అన్నీ బంద్ అయ్యాయి. జనంలోంచి ఎవరైనా మాట్లాడాలని నోరుతెరచినా...కామేశం ‘హమ్...మ్..మ్’ అంటూ శబ్దం చేసి వాళ్ల నోర్లు నొక్కేస్తున్నాడు.

జనం మాటల గొడవలో ఫోను శబ్దం వినబడదని అతడి బాధ.

రాను రానూ జనాలకి జైల్లో ఉన్న ఫీలింగ్ కలుగుతోంది. ఆ వాతావరణంలో ఇమడలేని పిల్లలంతా చల్లగా జారుకుని బయట ఆటలు మొదలెట్టారు.

మధ్యాహ్నం దాటి సాయంత్రం అయ్యింది. ఫోన్ కనీసం ఒక్కసారి కూడా మ్రోగలేదు. కామేశానికి ఒక పక్క టెన్షను...మరో ప్రక్క ఆనందమూ కలిగాయ్.

తనమాటని మన్నించి బంధుమిత్రులెవరూ ఫోన్ చెయ్యనందుకు ఆనందంగా ఉంటే.. తను ఎదురు చూస్తున్న ఫోన్ కాలి ఎంతకీ రానందుకు దిగులుగా ఉంది.

కామేశం స్నేహితులు ఒక్కొక్కరూ ఏదో సాకు చెప్పి మెల్లగా జారుకుంటున్నారు.

కొంతమంది నిద్రమత్తులో అక్కడే జోగుతున్నారు. సకల సదుపాయాలూ అందించి...అందించి...అలిసి పోయిన కాంతామణి ఓ ప్రక్కన కుప్పకూలిపోయింది.

ఫోన్ మాత్రం తన మాగనోమున వీడలేదు. తిరిగి టెన్షన్ మొదలయ్యేసరికి కామేశం ముక్కోటి దేవతలకి మొక్కుకోవడం మొదలెట్టాడు.

ఇంతలో ప్రక్కంటి బాబీగాడు. చేత్తో నల్లని ఒక వైరు పట్టుకుని లోపలికొచ్చి

“అంకుల్ ఈ వైరు మీకు పనికొస్తుందా అని మా మమ్మీ అడగమంది” అన్నాడు.

ఆ వైరు వంక జాగ్రత్తగా చూసేసరికి కామేశానికి షాక్ కొట్టింది.

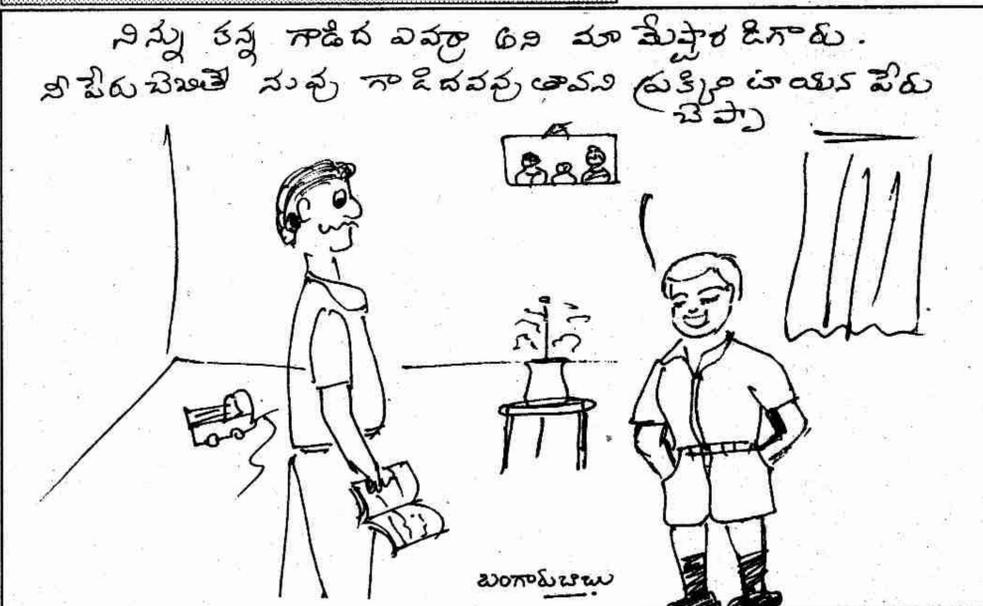
అవైరు...తన టెలిఫోన్ దే. “ఇదెక్కడ దొరికింది నీకు” అన్నాడు పళ్ళు పటపటలాడిస్తూ.

“అదిగో...బయట ఆ గోడకి వేళ్లాడుతుంటే పింకి గాడా, నేనూ కల్పి దీన్ని ఉదయాన్నే పీకేసి.. ఇప్పటి వరకూ అడుకున్నాం. దీన్ని ఇంటికి తీసుకుపోదామనుకుంటే..మా మమ్మీ...మీకేమైనా పనికొస్తుందేమో కనుక్కొని తీసుకోమంది అంకుల్” బాబీగాడు చెప్పేవేవీ కామేశానికి వినబడడంలేదు.

ఫోను రిసీవర్ ఎత్తి చెవి దగ్గర పెట్టుకుని చూశాడు. డయల్ టోన్ వినబడడంలేదు.

కామేశం కళ్లముందు నక్షత్రాలు మెరిసాయి. నెత్తి మీద పిడుగులు కురిసాయి. కల ఏదో కరిగిపోతూంటే కాళ్లు పాతాళం లోకి కూరుకుపోతున్నాయి.

“కాఫీలు పట్టుకురండ్రా...” అంటూ బయటి నుంచి ఎవరో అరుస్తున్నారు.

ఉన్నవాళ్లనీ, పురాణాల గురించి బాగా తెలిసిన ఇద్దరు ముసలాళ్లనీ.. ఇలా అందరూ కలిసి సుమారు పాతికమందిని.. ఆరోజూ తన ఇంటికి ఆహ్వానించాడు కామేశం. పదేతారీఖు రానేవచ్చింది. కామేశం ఇల్లంతా జనంతో కిట